

Koos naar de grenzen van Weidevenne

Aflevering 7: Juffrouw Weidevogel mist de Olympische Spelen

Juffrouw Weidevogel getekend door haar achterkleindochter

Ik fiets langs het Noordhollandsch Kanaal richting Jan Blankenbrug en zie hoe een lange, oude vrouw achter een rollator oversteekt naar een bankje aan het water. Ze houdt met moeite haar loopkar overeind, er rolt een sinaasappel over het fietspad. Geschrokken knijp ik in mijn remmen en vraag of het wel goed gaat. De vrouw lacht: "Ja hoor, ik had alleen even dat kuiltje niet in de gaten." Ik zet mijn fiets een paar meter bij haar vandaan, pak de sinaasappel uit het gras en stop hem terug in de tas van haar rollator. "Dank u wel, hoor", zegt ze dankbaar, "ik moet even uitblazen."

Ik raak in gesprek met deze vriendelijke vrouw. Ze vertelt dat ze al sinds het begin in Weidevenne woont. Ze heeft nog meegemaakt dat je alleen met de pont onze wijk in kon komen. Terwijl ik op gepaste afstand blijf staan, hoor ik in korte tijd haar hele levensgeschiedenis. Ze is nu 85 jaar en woont nog zelfstandig. Haar man overleed tien jaar geleden. "Ik ben nog topfit, hoor", lacht ze. "Die rollator heb ik niet echt nodig, maar het is wel makkelijk als ik boodschappen doe. Ik kom net bij de Deen vandaan en dacht: het is lekker

weer, ik loop even door naar het kanaal."

Ik vraag hoe ze deze coronatijd ervaart. "In het begin was ik bang om buiten te komen. Mijn kleindochter woont ook in Purmerend en deed boodschappen voor me. Ze kwam alleen niet meer binnen, voor mijn eigen veiligheid. Dan stond ze met haar dochtertje een paar meter verderop en zwaaiden ze naar me. Mijn achterkleindochter is vijf jaar, ze heeft gisteren nog een mooie tekening voor me gemaakt. Wilt u die zien?" Ik knik. Uit haar tas haalt ze een tekening van een vogel met lange poten. "Omdat ik zo lang ben, noemt ze me oma Weidevogel. Ik vind het een eretitel. Toen ik jong was, noemden kinderen uit de buurt me altijd juffrouw Ooievaar, maar dat vond ik eigenlijk zo'n kapesvogel. Juffrouw Weidevogel klinkt een stuk liever, vindt u niet?"

Zonder mijn antwoord af te wachten vertelt ze dat ze blij is dat ze altijd van die lange benen heeft gehad. "Ik kon heel goed zwemmen. Ik zat nog in het Olympisch zwemteam in 1960, met Erica Terpstra en de oudere zus van Ada Kok. Dat was een geweldige ervaring, toen in Rome."

Een kwartier later ben ik helemaal bijgepraat. Over dat ze zelf weer naar de supermarkt gaat. "Een mens kan niet eeuwig binnen blijven zitten, maar het is wel spannend. De meeste mensen proberen goed afstand te houden, maar er zitten ook lomperiken tussen, hoor." Over haar hobby's, zoals lezen, sudoku's maken en sport kijken. Als oud-topsportster kijkt ze graag naar Studio Sport, ze leeft dan mee met de wedstrijdspanning. Ze had zich juist zo verheugd op een mooie sportzomer. Ze kijkt bijna alles: wielrennen, voetbal, tennis ("Het liefst kijk ik naar de Australian Open, want op die blauwe banen kun je het balletje beter zien"). Ze baalt vooral dat er deze zomer geen Olympische Spelen zijn. Die worden gelukkig maar één jaar verschoven, en ze kijkt nu al uit naar 2021. "Ik wil nog meemaken dat Ranomi Kromowidjojo weer een paar medailles pakt voor ons land", lacht ze. "Ik heb nog geen tijd om dood te gaan!"

"Mag ik over onze ontmoeting een verslagje maken voor de wijkkrant?", vraag ik. Dat vindt ze prima, maar ze gaat liever niet op de foto. "Maak maar een foto van deze tekening en wens iedereen het beste van juffrouw Weidevogel", lacht ze. Bij dezen!

Koos van Lunteren.
(koos.van.lunteren@gmail.com)

Ridder Piet blijft een actieve Purmerender

Piet Jonker, Purmerender
in hart en nieren

Onze grote voorganger Piet Jonker is in de prijzen gevallen bij de jaarlijkse lintjesregen - en terecht. We vroegen ons 'jongste' redactielid Ad om Piet eens op te zoeken. Dit is zijn verslag.

Op Hemelvaartsdag, 21 mei 2020, spreek ik met Piet bij hem in de tuin. Onder het genot van een kop koffie vertel ik hem de reden van mijn komst. Vorige maand heeft de burgemeester hem thuis blij verrast met de alom bekende mededeling dat het Zijne Majesteit de Koning heeft behaagd hem te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Jawel, Piet is geridderd.

Ook hierover schrijft hij, maar dan wel in een taal die voor iedereen begrijpelijk is. Zo blijft hij trouwens meteen goed op de hoogte van het wel en wee in de gemeente.

Weidevenner.nl

Piet is zo'n tien jaar lid geweest van de redactie van de Wijkkrant Weidevenne. Nu onderhoudt hij, samen met Conny, de website Weidevenner.nl. Piet zorgt hoofdzakelijk voor de inhoud van de site en gaat gewapend met camera en microfoon de wijk in om het een en ander vast te leggen. Ook tijdens de coronacrisis probeert hij de site te voorzien van de nodige inhoud. "Want je moet wel up-to-date blijven", zegt Piet. "Anders verliezen de mensen hun interesse voor de site, en dan is het snel gedaan. Maar het is wel lastig in deze tijd. Daarom heb ik ook maar zo'n hengel aangeschaft om tijdens een interview op anderhalve meter te kunnen blijven."

Vertellen

Piet heeft een boek geschreven, 'Terugblik Purmerend', waarvan inmiddels de derde druk is verschenen. Nu is hij bezig met het schrijven van een volgend boek, met als onderwerp de familie Brantjes, welbekend in Purmerend. Als Piet daarover begint te vertellen, hoef ik niets meer te vragen en alleen maar te luisteren. Hij vertelt nog veel meer, maar dat hoef ik gelukkig niet allemaal op te schrijven. Wat een markante man!

Orde van
Oranje Nassau

Lintje

"Heb je al naar je mail gekeken?", had collega Conny Dijkstra van Weidevenner.nl hem gevraagd. Op zijn ontkennende antwoord gaf Conny aan het dan ook maar niet te doen, want in de mail zat een document met de namen van de personen die voor een lintje in aanmerking kwamen. En daar zat Piet dus ook bij. Een paar dagen voor Koningsdag werd hij gebeld door burgemeester Don Bijl, en toen was het voor Piet wel duidelijk. Helaas laten de bijbehorende versierselen vanwege het coronavirus nog even op zich wachten. Uiteindelijk worden die door de burgemeester opgespeld tijdens een bijeenkomst in de raadszaal van het stadhuis, maar niet eerder dan de situatie dit toelaat.

Oplossingsgericht

'Een Purmerender in hart en nieren', dat kan je wel zeggen als je het hebt over Piet Jonker. Hij is hier geboren en getogen en al zijn hele leven woonachtig. Naast zijn werkzame leven was Piet altijd in de weer. Al zo'n vijftig jaar voor de buurt, voor de wijk en voor de gemeente Purmerend - en nog steeds. Maar het zou te veel zijn om hiervan een opsomming te geven; ik beperk me dan ook even tot de laatste jaren. Piet weet de weg naar de gemeente prima te vinden, en dit geldt lang niet voor elke bewo(o)n(st)er van onze stad. Dat is voor hem een reden temeer om mensen te helpen bij hun problemen, die door de gemeente dienen te worden gehoord of opgelost. En dat weet Piet best, want hij is oplossingsgericht. Ook schrijft hij stukjes voor het Gezinsblad en is hij aanwezig bij raadsvergaderingen.

Op een mooie Pinksterdag...

Het buitenterras van De Jutter

De laatste week van mei was het prachtig weer en Nederland popelde om weer op een terras te kunnen zitten. Ons redactielid Peter nam op 1 juni een kijkje bij De Jutter en sprak een opgeluchte ondernemer Maartje de Ruijter. Amper drie maanden na de opening werd ook haar bedrijf getroffen door de coronacrisis. "Gelukkig is er weer perspectief. Het is prachtig weer, dus behalve de dertig plekken binnen kunnen we ook gasten ontvangen op ons buitenterras." Het ziet erg gezellig uit. De livemuziek verhoogt de jubelstemming op deze mooie Pinksterdag. Hopelijk komt er geen tweede coronagolf en kunnen we 'bijna normaal' van de zomer genieten.

Jongeren Purmerend doen het goed

De coronacrisis heeft de wereld in zijn greep en vooral jongeren hebben het moeilijk. Ze kunnen niet of slechts beperkt naar school, niet naar de sportschool, niet naar de film, niet zoals voorheen lekker chillen zonder er over na te denken of je te dicht bij iemand staat of met hoe veel je bent. Ook de jongerencentra zijn gesloten, maar de jongeren in Purmerend lijken het goed te doen.

De jeugdwerkers van Clup houden ook tijdens de coronacrisis contact met hun doelgroep. Ze gaan vaak in de middag of avond lopend, op de fiets of met de auto in tweetallen de wijken in, naar plaatsen waar jongeren elkaar doorgaans treffen. Nu de berg immers niet naar Mohamed kan komen, zal Mohamed tot de berg gaan.

Motiveren

De maatregelen waaraan iedereen zich moet houden, spreken ze met de jongelui door. Jeugdwerker Danielle Karsten van Clup is heel tevreden over hoe de jeugd zich aanpast aan deze juist voor hen zo moeilijke omstandigheden: "Ze doen

het echt heel goed." Ze vertelt: "Mijn collega's en ik motiveren de jeugd om vol te houden. We raden ze aan geen drukke gebieden op te zoeken, en in geval ze daar toch zijn, andere mensen de ruimte te geven. We waarschuwen ze om die anderhalve meter afstand onderling na te leven, maar ook op de grootte van de groep te letten. Het is niet onze bedoeling met de vinger te wijzen; we zijn geen handhavers, maar willen alle jongeren graag helpen deze crisis zo goed mogelijk door te komen."

Praten

Danielle: "Incidenteel ontvangen we jongeren op uitnodiging in jongerencentrum Columbuzz. Dat is dan één op één. Jongeren met hulpvragen zijn dan welkom om met een jongerenwerker in gesprek te gaan over van alles en nog wat - of om gewoon even te praten, in alle rust."

Clup in gesprek met jongeren

Veel leuke afleiding in Woonstate

Vanaf de binnenplaats van Woonstate W.C.J. Passtoors in de Karavaanstraat klinken geregeld vrolijke klanken door de wijk. Voor de bewoners, die door de coronamaatregelen niet of nauwelijks de straat op komen, vormen alle activiteiten een welkome afleiding.

We spraken met de opgewekte secretaris van de bewonerscommissie, Herman de Wilde. Op de achtergrond is een jonge kunstenares bezig een 3D-tekening te maken op een deel van het binnenterrein dat met linten is afgezet.

Cadeau

Veel bewoners zitten lekker met een kopje koffie in het zonnetje en kijken toe hoe kunstenares Rianne te Kaat aan de slag is met krijt en verf. Als het werk af is, mogen ze met het resultaat op de foto. Herman: "Deze 3D-tekening krijgen de bewoners cadeau van DM Impressions, het familiebedrijf van onze penningmeester Joop

ten Klei. Zijn dochter Jacqueline heeft deze originele activiteit op een veilingsite voor de Stichting Kika ingekocht. Mooi hè, al die kleuren. Kun je al zien wat het wordt?"

Muziek

Herman vertelt enthousiast verder: "We zorgen in deze coronaperiode ook geregeld voor muziek. Al twee keer hebben we een draaiorgel langs gehad en er waren optredens van de zangeressen Gyllian Niesen en Willeke Schooneville, en van zanger Marcel Peperkamp. Heel bijzonder was ook de middag met het Jordaancabaret en liedjes van André Hazes senior. Heerlijk om met z'n allen al die bekende nummers mee te zingen. Dat was extra fijn, want ons geplande reisje met de Jordaanboot kon dit jaar helaas niet doorgaan. Hopelijk kan dat over een tijdje alsnog."

Herman rent weer verder, want er moet nog veel worden geregeld. Er moeten bloemen worden gehaald, gebak verdeeld, een foto-graaf ontvangen, et cetera. Hij roept ons na: "Ik mail nog wel een paar foto's, kies zelf maar welke je wilt gebruiken. Tot ziens!"

Balkonles van Spurd

Het is maandagmorgen en nog stil buiten. Plotseling wordt die stilte doorbroken, ik hoor muziek schallen. Het is nog in de periode dat we zo veel mogelijk thuis moeten blijven en anderhalve meter afstand tot anderen moeten houden als we wél naar buiten gaan. Ik werp een blik naar buiten en zie schuin aan de overzijde in een aangrenzende straat mensen bewegen. Aha, daar wordt gesport op muziek. Ik besluit er heen te lopen.

Enthousiast meebewegen met de dames van Spurd

In de Swazistraat staat een wooncomplex voor bewoners vanaf 55 jaar. In de binnentuin van dit complex zie ik, aan de outfit te zien, twee enthousiaste Spurd-medewerkers de bewoners een warming-up geven op basis van door hen meegebrachte muziek. Het is een gezellige boel en er is behoorlijk veel

belangstelling. Het tempo van de bewegingen zit er goed in en de mensen laten zich lekker meeslepen. Ook ik doe mee. “Wat is dit leuk”, zeg ik tegen een bewoner die anderhalve meter naast me meedoet. “Nou”, beaamt ze, “dat zouden ze elke dag moeten doen.”

Glimlach

Na twintig minuten is het einde training en wordt er dansend afgesloten op het welbekende nummer ‘Koffie, koffie, lekker bakkie koffie’. “Alleen met eigen partner dansen!”, waarschuwt de trainster nog. Applaus voor deze Spurd-medewerkers, die op menig gezicht een glimlach hebben getoverd deze morgen.

Bewegen

Spurd stimuleert senioren te (blijven) bewegen, juist nu, in deze moeilijke periode. Na deze maandag is Spurd bijna wekelijks in de Swazistraat te vinden om zo’n twintig minuten met de bewoners actief in beweging te zijn. Trainster Chiara Knijn-Molenaar: “Wij noemen het balkonles. Ook bij Pastoors en Meander geven we deze training. We weten niet tot wanneer we dit kunnen doen, maar in ieder geval tot eind juni.” Op deze website zijn filmpjes met oefeningen te vinden die helpen bij het thuis in beweging blijven: <https://www.spurd.nl/tips-voor-thuis>.

Ria Groot.

Van de wijkmanager

Al drie maanden leven we in een totaal andere samenleving. Als wijkmanager zie ik deze maatschappelijke veranderingen dagelijks op wijkniveau. We houden doorgaans goed rekening met elkaar in de openbare ruimte en ook op het winkelcentrum zijn de veranderingen goed zichtbaar. Mijn werkzaamheden doe ik nu vooral vanuit huis. Ik houd me op afstand bezig met de vragen en gebeurtenissen in de wijk. De (jeugd)overlast en de overlast op het water in onder andere de Baaienwijk sprongen er de afgelopen periode voor mij uit. Mijn complimenten gaan uit naar alle handhavers en politiemensen die zich inzetten op dit gebied.

Ondanks de crisis zie ik ook mooie initiatieven in de Weidevenne. Denk bijvoorbeeld aan ouderen die op creatieve wijze worden bezocht om het gevoel van eenzaamheid enigszins te beperken. Ook de kids in de wijk vonden op creatieve wijze plezier en uitdaging toen ze niet dagelijks hun vriendjes of vriendinnen op school konden zien. De poster met ‘Wij missen jullie’ voor de ramen van de basisscholen zeggen in mijn ogen genoeg.

Vanuit mijn thuiswerkplek wens ik u alle gezondheid toe in deze lastige tijd. Pas op u zelf, maar vooral ook op elkaar. Met vragen kunt u me altijd bereiken op m.lanting@purmerend.nl.

Michael Lanting,
Wijkmanager Weidevenne.

Ken je wijk

Waar is dit?

Waar is deze foto genomen? Als u de juiste oplossing weet, maakt u kans op een cadeaubon ter waarde van vijftien euro. Mail uw oplossing uiterlijk 25 juli naar info@weidevenner.nl. Opsturen kan ook: Redactie Wijkkrant Weidevenne, p/a Masastraat 25, 1448 MG Purmerend. Vergeet niet uw naam en adres te vermelden. Veel succes!

De oplossing van de vorige keer is Purmerland 21A. De winnaar na loting is Robert Kan. Gefeliciteerd, de bon komt uw kant op.

COLOFON

De wijkkrant wordt gemaakt voor en door bewoners.

Redactie: Ad Broeders, Ria Groot, Peter Mackaay en Adrie Wien.

Met medewerking van: Koos van Lunteren.

E-mail: info@weidevenner.nl.

Opmaak: Werkom Business Post & Printing.

Bezorging: Rodi Media.

Artikelen en foto's mogen worden overgenomen met bronvermelding.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

De volgende wijkkrant verschijnt rond 10 september 2020.